

Zvierací záchranári

Zvedavá líštička

Michal Belšán

ilustrácie Zuzana Šlánská

Skutočné príbehy z našej prírody

FRAGMENT

Zvierací záchranári

Zvedavá líštička

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Michal Belšán

Zvierací záchranári – Zvedavá líštička – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Zvierací záchranári

Zvedavá líštička

Napísal Michal Belšán

Ilustrovala Zuzana Slánská

FRAGMENT

*Mojim rodičom,
vdaka ktorým som sa naučil
milovať príbehy ukryté v knihách*

Nekalé plány

V polovici marca sa všetko zdalo byť len také polovičné. Zima už bola napoly preč, ale jar ešte nezačala vyťahovať kvety zo zeme. Jeden deň napadol sneh, no na druhý deň zmizol, aby pozajtra mohol napadnúť znova. Ľudia vyzerali slniečko, lenže počasie ich stále nútilo obliekať sa do zimných kabátov, šálov a čiapok. Ani ryba, ani rak.

Baška mala najradšej leto, takže zimu chápala ako obdobie, ktoré treba len každý rok nejakو pretrpieť. Ticho sedela v školskej

lavici s neprítomným výrazom na tvári a v myšlienkach od práve preberaného Karola IV. unikala k popoludňajšiemu tréningu atletiky.

V hlave sa jej rojilo mnoho myšlienok. Čo je na zime také zlé? Napríklad, že behať sa dá iba vnútri v telocvični, čo je príšerná nuda. Keď vybehla von do snehu, musela dávať pozor na poľadovicu, na záveje, aby sa veľmi nespotila a potom neprechladla. A už vôbec neprichádzalo do úvahy zabehnúť za mesto k rieke a chvíľu sa v nej brodiť.

Baška si smutne povzdychla nad krutou nevyhnutnosťou zimy a do zošita si zapísala: *Rok 1333, 17 rokov, návrat do Čiech, mizerný stav kráľovstva, samé dlhy.*

Predstavila si mladého kráľa Karola, ako sa prechádza po kráľovstve, koruna mu napriek veľkým ušiam padá až na nos a kamkoľvek príde, každý mu strká pod nos účty. Pokúsila

sa ho nakresliť, no keď mala hotovú hlavu s ušami a korunou, nevedela sa rozhodnúť, či kráľ má mať plášť alebo brnenie. Nakoniec pod kresbu hlavy napísala: *KRÁĽ KAROL IV. UŠATÝ* a ukázala obrázok spolužiačke vedľa seba, ktorá sa uškrnula a ohodnotila ho zdvihnutým palcom.

Hodina pokračovala a Baške sa zdalo, že napriek všetkým historickým prameňom, kronikám a zápisom je Karol IV. rozhodnutý presláviť sa len preto, aby mohol zaplňať učebnice nezáživnými dátumami. Podoprela si bradu rukami a privrela oči. Už aby prišla skutočná jar.

Aj dnešný popoludňajší tréning školského ľahkoatletického tímu prebiehal, samozrejme, v telocvični. Rozcvičenie, rozhriatie sa a kondičný beh. S Baškou trénovali ešte Hanka a Karina. Dievčatá si hovorili HaBaKa, a keď niektoré z nich bežalo šprint, ostatné

dve ho povzbudzovali k lepšiemu výkonu skandovaním: „Ha-Ba-Ka! Ha-Ba-Ka!“

Dnes však tréner nariadil vytrvalostný beh, takže tri kamarátky prekonávali dráhu krátkymi úspornými krokmi meter po metri. Pri spoločnom tempe sa im zladilo dýchanie a beh bol skôr príjemný než vysilujúci. Mali za sebou asi dvanásť okruhov, keď Karina zrazu zakopla a natiahla sa aká dlhá, taká široká. Hanka s Baškou jej hneď pomohli vstať na nohy.

Pád neunikol pozornosti trénera, takže uprostred telocvične vzápätí zadunel hlas: „Hlinecká, Rálová, Tučková, ak sa zmrzačíte pred jarnou kvalifikáciou, tak si ma neprajte!“

Keď však tréner videl, že Karina opäť stojí na nohách a kvôli udrätému kolenu len trochu pokrivkáva, prísny tón v jeho hlase značne zmäkol: „Na dnes to stačí, dievčatá. Karina, ty máš pohov a HaBa si pred odchodom dajú

ešte naťahovaciú desaťminútovku.“ Potom sa pozrel na chlapcov, ktorí sa bili na žinenkách. Zapískal na píšťalke, rozhodným gestom dal najavo, že toto teda nie, a potom sa znova obrátil k bežkyniam: „Hop, hop, kým ste zahriate!“

Karina zakričala na kamarátky, že na ne počká v šatni, a odkrивkala k sprchám.

Dievčatá si naťahovacie cviky upravili tak, aby ich mohli robiť v trojici, teraz sa však Baška s Hankou vrátili k pôvodnému cvičeniu v páre. Postupovali metodicky od hlavy cez trup k členkom a desať minút ubehlo raz-dva. Obidve si ešte u trénera potvrdili termín klasifikácie a rozbehli sa pod sprchu.

Baška si uterákom zúrivo šúchala dlhé ryšavé vlasy a ticho závidela Hanke aj Karine, že nosia krátke mikádo, a majú tak menej starostí. Toľkokrát už presviedčala mamu,

že krátke vlasy sú pre bežkyňu oveľa praktickejšie, ale tá nechcela o nijakom skracovaní ani počuť. Baška vzdychla a pozrela sa do zrkadla. Prehrabla si vlasy a zamyslene naklonila hlavu trochu nabok. Hm, no hej, lenže dlhšie vlasy sú zas oveľa krajšie, prebleslo jej hlavou. Povzdychla si nad zložitosťou sveta a zavesila uterák na sušiak.

Hanka s Karinou už stáli pri východe z areálu a vzrušene o niečom debatovali. Keď sa k nim Baška priblížila, Hanka práve hovorila: „Ktovie, čo majú za lubom, musíme to zistiť!“

Baška došla až k dvojici so zdvihnutým obočím, pretože ju, samozrejme, zaujímal, čo sa deje.

Karina sa zamračila na Hanku. „Keď sme si kupovali nápoje z automatu,“ začala vysvetľovať, pričom podala fľašu Baške, ktorá sa z nej vďačne napila, „začuli sme,

